

Sygn. akt V CSK 609/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa E. F.

przeciwko M. B.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 maja 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 9 października 2013 r., sygn. akt II Ca 1562/12,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powódki E. F. od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 9 października 2013 r. należy zważyć, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca oparła na przesłankach uregulowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Przesłanki te nie zostały spełnione.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m. in.: postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11).

Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącą rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob.: postanowienie SN z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, niepubl.; postanowienie SN z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, niepubl.). Skarżącą obciążał obowiązek przedstawienia odrębnej i pogłębionej argumentacji prawnej wskazującej na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zawierającej szczegółowy opis tego, na czym polegają poważne wątpliwości interpretacyjne (por. postanowienie SN z dnia 8 lipca 2009 r., sygn. akt I CSK 111/09, niepubl.; postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2008 r., sygn. akt II PK 220/08, niepubl.).

Skarżąca obydwie wyżej omówione przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania związała z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., wskazując, że wymaga rozstrzygnięcia, czy podstawą powództwa przeciwegzekucyjnego może być złożone ponownie, po powstaniu tytułu egzekucyjnego, oświadczenie o potrąceniu, które było już podniesione w toku sprawy, w której został wydany tytuł egzekucyjny, ale nie zostało uwzględnione. Skarżąca przedstawiła ogólnikowe uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a argumentacja w nim zawarta nie przemawia ani za możliwością wystąpienia odmiennych ocen przedstawionego zagadnienia prawnego, ani za tezą skarżącej o podnoszonych przez nią wątpliwościach. Ponadto problem zaprezentowany przez skarżącą był już przedmiotem rozstrzygnięć Sądu Najwyższego i nie wymaga dalszych rozważań (zob. m. in.: wyrok SN z dnia 26 lipca 2012 r., sygn. akt II CSK 760/11, nie publ., uchwała SN z dnia 23 maja 2012 r., sygn. akt III CZP 16/12, OSNC 2012, nr 11, poz. 129, Biuletyn SN 2012, nr 5, s. 10, wyrok SN z dnia 28 października 2010 r.,

sygn. akt II CSK 212/10, nie publ., uchwała SN z dnia 21 lipca 2010 r., sygn. akt III CZP 47/10, OSNC 2010, nr 12, poz. 165, Biuletyn SN 2010, nr 7, s. 7).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

I.n